Tarnopol, dnia 15 marca 1929.

TARNOPOLSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 6.

TREŚĆ:

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIA.

ZARZĄDZENIA, OBWIESZCZENIA, OGŁOSZENIA, ORZECZENIA.

RUCH SŁUŻBOWY.

B. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIA.

123

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 25 lutego 1929 r. w sprawie upoważnienia władz samorządowych do wydawania nakazów karnych.

Na podstawie art. 45. ust. 3. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) zarządzam, co następuje:

§ 1. Upoważnia się władze gminne, podległe powiatowym władzom administracji ogólnej do nakładania kar w formie nakazów karnych do wysokości trzech dni aresztu lub 50 zł.
kary pieniężnej.

§ 2. Uprawnienie władz gminnych do wymierzania kar w formie nakazów karnych odnosi się do wykroczeń, przewidzianych:

1) W ustawie o ochronie własności polnej z dnia 17 lipca 1876 Dz. u. kr. Nr. 28 o ile nie pociągają one za sobą konieczności orzekania o odszkodowaniu.

2) W regulaminie' dla sług ogłoszonym rozp. b. Namiestnictwa z dnia 1 lipca 1857 r. Nr. 37.321.

3) W rozporządzeniu ces. z dnia 20 kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96 a mianowicie odnośnie przekroczeń z § 11. popełnionych przez zachowanie się przepisom policyjnym przeciwne w publicznych miejscach zebrań, o ile one wchodzą w lokalno-policyjny zakres działania gminy i nie stanowią czynów zagrożonych ustawą karną.

4) W rozporządzeniu gubernialnem z dnia 25 maja 1827. o urządzeniu muzyki z tańcami bez zezwolenia zwierzchności gminnej.

5) W ustawie z dnia 10 lutego 1891 Dz. u. kr. Nr. 18 o policji ogniowej obowiązującej w miastach i miasteczkach tudzież ustawy budowniczo-ogniowej dla gmin wiejskich wydanej na mocy ces. patentu z dnia 28 lipca 1876.

6) W zatwierdzonym rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468, o prawie przemysłowem odnośnie regulaminu targowego i rzeźnianego wydanego po myśli obowiązujących przepisów sanitarno-weterynaryjnych, przemysłowych i gminnych.

7) W rozporządzeniu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 25 października 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 677 w przedmiocie budowy i utrzymywania studzien.

8) W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922 o zwalczaniu chorób roślin, oraz tępieniu chwastów i szkodliwych roślin.

9) W rozporządzeniu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 26 czerwca 1924 Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611 regulującym używanie i ochronę dróg lecz tylko za wykroczenia nie pociągające za sobą konieczności orzekania o odszkodowaniu §§ 4—33.

10) W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (ust. 272, 313, 316, 377 i 379).

11) W ustawie z dnia 23 maja 1924 o powszechnym obowiązku służby wojskowej w brzmieniu ustalonem obwieszczeniem Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 8 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 458, co do obowiązku meldowania się rezerwistów i zaliczonych do pospolitego ruszenia (art. 94).

12) W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309. o ewidencji i kontroli ruchu ludności, a w szczególności przekroczeń art. 25 ust. 1 (niedopełnienie formalności meldunkowych).

13) W rozporządzeniu Ministra Zdrowia Publicznego z 26 lutego 1921 Dz. U. R. P. Nr. 26 p. 151 w przedmiocie urządzania i utrzymywania piekarń i sklepów z pieczywem oraz wypieku chleba.

14) W rozporządzeniu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z 10 czerwca 1921 Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 346 w przedmiocie utrzymania czystości: ulic, gościńców, dróg na terytorjum gmin miejskich, placów i plantacji publicznych, hal, targowisk i miejsc spędu zwierząt domowych, platform i postoju dorożek, dalej w przedmiocie utrzymania porządku bram sieni, podwórz, dziedzińców, klatek schodowych, piwnic, śmieci, gnojowisk, miejsc ustępowych, trzepania dywanów i t. p. w oknach tudzież balkonach zewnętrznych.

15) W rozporządzeniu Ministra Zdrowia Publicznego z 23 stycznia 1922 Dz. U. R. P. Nr. 10 poz. 78 w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów.

16) W rozporządzeniu Ministra Zdrowia Publicznego z 6 marca 1922 Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 337 w przedmiocie przepisów sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich.

17) W rozporządzeniu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z 3 sierpnia 1923 Dz. U. R. P. Nr. 79 p. 926 w przedmiocie utrzymania czystości w teatrach świetlnych.

18) W rozporządzeniu Ministra Zdrowia Publicznego z 25 lipca 1923 Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 653 w przedmiocie ochrony czystości powietrza w urzędach, biurach, sklepach, magazynach i wszelkich innych pomieszczeniach publicznych.

19) W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z 20 lutego 1923 Dz. U. R. P. Nr. 22 p. 139 w przedmiocie ujawnienia cen przedmiotów powszedniego użytku (cenniki), o ile ze względu na przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365) ściganie tych wykroczeń w drodze nakazów karnych jest dopuszczalne.

§ 3. Nałożenie kary w formie nakazu karnego może nastąpić tylko na podstawie doniesienia organów gminnych, organów Policji Państwowej i innych Władz lub organów urzędowych, opartego na ich własnem spostrzeżeniu.

§ 4. Przeciw nakazowi karnemu wydanemu przez władzę gminną można w przeciągu dni 7 po doręczeniu nakazu wnieść sprzeciw pisemny lub ustny, do władzy, która nakaz wydała. W przeciwnym razie nakaz staje się prawomocny.

Sprzeciw wniesiony w terminie spóźnionym odrzuci władza, która nakaz wydała. W tym wypadku można w ciągu trzech dni od zawiadomienia o odrzuceniu sprzeciwu złożyć u władzy gminnej żądanie skierowania sprawy do sądu okręgowego, celem rozpatrzenia zasadności odmowy. Żądanie to można złożyć wprost do Sądu Okręgowego.

W razie wniesienia sprzeciwu w terminie lub przywrócenia terminu, powiatowa władza administracji ogólnej przeprowadza zwyczajne postępowanie karno-administracyjne.

§ 5. Wymierzone w drodze nakazów karnych grzywny przypadają na rzecz Skarbu Państwa, o ile poszczególne ustawy nie stanowią inaczej.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: **Moszyński.**

124

Rozporządzenie Wojewody Tarnopolskiego

z dnia 5 marca 1929, L. RW. 709 w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń na obszarze Województwa Tarnopolskiego.

Z powodu zlikwidowania pomoru i zarazy świń na obszarze tutejszego Województwa uchylam rozporządzenie z 26 listopada 1928, L. RW. 4215 dotyczące ograniczeń obrotu handlowego nierogacizną.

Rozporządzenie to wchodzi natychmiast w życie.

To podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: **Moszyński.**

ZARZĄDZENIA, OBWIESZCZENIA, OGŁOSZENIA, ORZECZENIA.

125

Zarządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 28 lutego 1929, L. BP. 1114/29 o wydzieleniu gminy Pauszówka z rejonu posterunku Policji Państwowej w Dżurynie i wcielenie jej do rejonu posterunku P. P. w Bazarze.

Na podstawie art. 20. rozp. Prezydenta R. P. z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej, zarządzam z dniem 15 marca 1929 r. wydzielenie gminy Pauszówka powiat Czortków z rejonu posterunku Policji Państwowej w Dżurynie i wcielam ją do rejonu posterunku Policji Państwowej w Bazarze w tym samym powiecie.

Wojewoda: **Moszyński.**

126

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 27 lutego 1929, L. AD. 590/29 w sprawie stanu zatrudnienia i produkcji zakładów przemysłowych.

Rozporządzeniem z 8 stycznia 1929, Nr. P. A. 3692 ustalił Pan Minister Przemysłu i Handlu na podstawie art. 44 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 7 czerwca 1927 o prawie przemysłowem (D. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) obowiązek przedstawiania

Władzy Przem. II instancji (na każde jej żądanie i w terminach przez Władzę tę określonych) przez Zakłady przemysłowe, zatrudniające normalnie 20 lub więcej robotników oraz przez wszystkie Zakłady dla przemysłu tartacznego bez względu na ilość zatrudnionych robotników, informacji tak co do stanu zatrudnienia jak i co do wielkości produkcji i urządzeń Zakładów.

Do przedkładania powyższych informacji w myśl podanego wyżej rozporządzenia Pana Ministra Przemysłu i Handlu są obowiązane następujące grupy przemysłu: 1) żelazny i metalowy, 2) maszynowy i elektrotechniczny, 3) mineralny, 4) chemiczny, 5) garbarski i przetworów zwierzęcych, 6) papierniczy, 7) poligraficzny, 8) drzewny, 9) włókienniczy, 10) spożywczy i rolny 11) odzieżowo-galanteryjny, 12) budowlany 13) użyteczności publicznej. Z upoważnienia Pana Ministra Przemysłu i Handlu i w wykonaniu powyższego rozporządzenia, wzywam wszystkie interesowane Zarządy Zakładów przemysłowych do uczynienia zadość wymogom tego rozporządzenia i przedkładania Urzędowi Wojewódzkiemu za pośrednictwem miejscowo właściwych Starostw informacji a w szczególności a) podania ilości zatrudnionych robotników w dniu 31 grudnia 1928, b) wysokość produkcji za cały rok 1928. Odnośne informacje przedłożone być mają najdalej **do 30 marca 1929.** Zarazem i przemysły sezonowe podać mają ilość zatrudnionych pracowników w miesiącu najintenzywniejszej pracy. Niestosujący się do powyższego zarządzenia będą karani stosownie do art. 126 rozporz. P. R. o prawie przemysłowem.

Wojewoda: w z. **Dr. Działosz,**
Naczelnik Wydziału.

127

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 2 marca 1929 r. L. SO. 1314/29 w sprawie zmiany statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu kopyczynieckiego.

Powiatowy związek komunalny w Kopyczyńcach jako związek poręczający komunalną kasę oszczędności powiatu kopyczynieckiego, w Kopyczyńcach uchwalił na posiedzeniu dnia 23 stycznia 1929 r. zmianę ustępu 1-go § 4 statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę Wojewoda Tarnopolski przy współudziale wydziału Wojewódzkiego zatwierdził na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. „o komunalnych kasach oszczędności“ Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 424).

Za Wojewodę: **Osiecki**
Naczelnik Wydziału.

128

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 2 marca 1929 r. L. SO. 1761/29 o zmianie statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu podhajeckiego w Podhajcach.

Powiatowy związek komunalny w Podhajcach jako związek poręczający komunalną kasę oszczędności powiatu podhajeckiego w Podhajcach uchwalił na posiedzeniu dnia 21 stycznia 1929 r. zmianę statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę Wojewoda Tarnopolski przy współudziale wydziału wojewódzkiego zatwierdził na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. „o komunalnych kasach oszczędności“ (Dz. U. Rz. P. Nr. 38 poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 424).

Za Wojewodę: **Osiecki**
Naczelnik Wydziału.

129

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 2 marca 1929 r. L. SO. 13278/28 w sprawie zmiany statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu skałackiego.

Powiatowy Związek komunalny w Skałacie jako związek poręczający komunalną Kasę oszczędności powiatu skałackiego w Skałacie uchwalił na posiedzeniu dnia 16 maja 1928 r. zmianę statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę Wojewoda Tarnopolski przy współudziale wydziału wojewódzkiego zatwierdził na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. „o komunalnych kasach oszczędności“ (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 424).

Za Wojewodę: **Osiecki**
Naczelnik Wydziału.

130

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 2 marca 1929 r. L. SO. 1759/29 w sprawie zmiany statutu Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Złoczowa.

Miejski związek komunalny w Złoczowie jako związek poręczający komunalną kasę oszczędności miasta Złoczowa uchwalił na posiedzeniu dnia 31 stycznia 1929 r. zmianę statutu rzeczonej kasy, a zmianę tę Wojewoda Tarnopolski przy współudziale wydziału wojewódzkiego zatwierdził na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia

13 kwietnia 1927 r. „o komunalnych kasach oszczędności“ (Dz. U. Rz. P. Nr. 38 poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 44 poz. 424).

Za Wojewodę: **Osiecki**
Naczelnik Wydziału.

131

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 25 lutego 1929, L. SO. 1868, dotyczące przestrogi przed osobnikami czującymi wstręt do pracy i wyłudzającymi wsparcia.

1) Józef Szuszka, syn Andrzeja i Julji, urodzony 10/III. 1887 r. w Brodach, zamieszkały w Rzeszowie,

2) Jan Kudełka, ur. 23/I. 1864 r. w Zalesiu, pow. Krotoszyn, zamieszkały przed rokiem w Bojanowie, pow. Rawicz,

3) Jan Wilczak, syn Andrzeja i Tekli, lat 49, z zawodu garncarz,

4) Jan Szwajkajzer, syn Juljana i Cecylji, lat 28, kawaler, mieszkaniec m. Pabjanic, Wojew. Łódzkie,

5) Bronisław Augustyniak, syn Rocha i Józefy, urodzony 25/VIII. 1906 r. we wsi Szerukocice gm. Gorzkowice, pow. Piotrków, Wojew. Łódzkie,

6) Ignacy Paruszewski, syn Franciszka i Marjanny, ur. w r. 1894. zamieszkały w Łodzi,

7) Szczęśniak Mateusz, syn Tomasza i Anny, urodzony w r. 1879 w gminie Zabierzowie, pow. Bochnia i tam przynależny,

8) Szpik Klemens, ur. w r. 1864, mieszkaniec gminy Skłonna, pow. Brzesko,

9) Kopaczówna Antonina z Przecławia, pow. Mielec,

10) Kaizer Wojciech, ur. w r. 1892, przynależny do Łodygowic, pow. Żywiec i

11) Olszowski Florjan, syn Marji, ur. w r. 1884 w gminie Roztoka Ryterska, pow. Żywiec i tam przynależny, — włóczą się po kraju i wyłudzają pod rozmaitemi pozorami wsparcia na rachunek gmin przynależności, względnie zamieszkania.

Celem zapobieżenia dalszym nadużyciom z ich strony zechcą Panowie Starostowie wydać w tej sprawie stosowne zarządzenia, gdyż ewentualnie udzielone wsparca nie będą przez dane gminy zwracane.

Za Wojewodę: **Athenstädt**
Radca Wojewódzki.

132

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 6 marca 1929, L. AD. 1800, o wniesieniu prośby o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego „Feldman“ na „Karpin“.

Simche Binem 2-im. Feldman, urodzony w Zborowie dnia 5 czerwca 1883, zamieszkały w Berlinie, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę rodowngo nazwiska „FELDMAN“ na nazwisko „KARPIN“.

Urząd Wojewódzki w Tarnopolu podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzuty, które podać należy w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

Wojewoda: **Moszyński.**

133

Ogłoszenie.

Pan Prezes Rady Ministrów zarządzeniem z dnia 18 lutego 1929 nadał po raz pierwszy

Bronzowy Krzyż Zasługi

Bolesławowi Baciurze, przodownikowi Policji Państwowej Województwa Tarnopolskiego i **Janowi Dąbrowskiemu,** starszemu posterunkowemu Policji Państwowej Województwa Tarnopolskiego, za zasługi w służbie bezpieczeństwa publicznego.

134

Ogłoszenie

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu z dnia 26 lutego 1929, L. 723/R., dotyczące orzeczenia, wdrożającego postępowanie scaleniowe w gminie kat. Potoczany i części gminy Poruczyn.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem Ministra Reform Rolnych z dnia 18 lutego 1929 r. zostało utrzymane w mocy orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu z dnia 14 grudnia 1928 r., którem Urząd ten postanowił: ustalić obszar scalenia z części jednostki administracyjnej gminy kat. Potoczany, powiatu Brzeżańskiego w skład którego wejdą grunty włościańskie objęte whl. do 795, 797 do 842 oraz 844 do 963 ks. gr. o obszarze 542, 3673 ha. gminne objęte whl. 183 i 184 ks. gr. z wyjątkiem parceli gr. lk. 1974/1 las o obszarze 47, 3815 ha. grunty szkoły publicznej objęte whl. 179 i 184 o obszarze 1,0887 ha; erekcjonalne objęte whl. 185, 192/6, 252, 253 ks. gr. o obszarze 26,4495 ha. wszystkie prowadzone w ks. gr. sądu powiatowego w Brzeżanach, oraz Arcybiskupstwa łacińskiego we Lwowie, objęte whl. 137 ks. gr. dla większej posiadłości przy Sądzie Okręgowym w Brzeżanach o obszarze 76.5599 ha, składające się z parcel 200.298/1, 306, 346, 424, 425, 426, 427, 564, 565, 566/2, 565/2, 627, 702, 783, 791, 872, 1196, 1197, 1324, 1325, 1326, 1327, 1505, 1605, 1610/1, 1667, 1676, 1764/2 1933, 1973, 2053, 2100, 2104, 2105, 2106, 1583, 1586, 1587, 1974/5, 2106/1 i 1664, niezbędne do usunięcia enklaw i wy-

prostowania granic, położone w granicach oznaczonych kolorem czerwonym na kopji mapy katastralnej, nadto części gruntów położonych w granicach sąsiedniej gminy kat. Poruczyn, a mianowicie, Wasyla Myśkowa objęte whl. 392 i 239/203 o obszarze 2.3050 ha., Jakóba Potockiego objęte whl. 213 i 1/1 o obszarze 0.4629 ha. Probostwa grecko katolickiego obj. whl. 279/238 o obszarze 1,6562 ha., Michała Hysa obj. whl. 82 o obszarze 0,5160 ha. ks. gr. wszystkie prowadzone w ks. gr. Sądu powiatowego w Brzeżanach niezbędne dla wyprostowania granic; razem 698,7870 ha. Orzeczenie Ministra Reform Rolnych jest ostateczne i zaskarżeniu w toku instancji nie podlega.

Za Prezesa: **K. Wołoszyński,**
Inspektor Ziemski.

135

Orzeczenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 20 lutego 1929, Nr. dz. 91/29 w sprawie zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Brzeżanach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 roku o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem zarządzone przez Komisarza w dniu 11 grudnia 1928 roku następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Brzeżanach, a mianowicie:

1) po § 4 wprowadza się § 4. a w brzmieniu „Językiem urzędowym w Powiatowej Kasie Chorych w Brzeżanach jest język polski.“

2) skreśla się ustęp 2 §-fu 70 statutu od słów „Kasa może . . . . do końca.“

3) wprowadza się nowe brzmienie § 71 a mianowicie: „Wymierzone przez Kasę składki uiścić najpóźniej w ciągu dni 14 od dnia doręczenia listy płatniczej względnie zawiadomienia przez Kasę o dokonanym wymiarze składek. Jeżeli składki wymierza się za okres krótszy niż miesiąc, termin płatności wynosi dni 7.

4) w § 76 po słowach „składek ubezpieczeniowych“ dodaje się słowa „o ile zaległość wynosi więcej jak 12 zł. 50 gr.“ należy uiścić Kasie odsetki zwłoki w wysokości 2% miesięcznie.“.

Powyższe zmiany statutu obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Brzeżanach od dnia 1 marca 1929 r.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński.**

136

Orzeczenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 20 lutego 1929, Nr. dz. 1747/29 w sprawie zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Złoczowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rz. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem zarządzone przez Komisarza Kasy następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Złoczowie, a mianowicie:

1) skreślenie punktu D w § 26 ustęp 1,

2) skreślenie postanowienia o zasiłku w czasie kontumacji w § 29,

3) dodanie nowego postanowienia po § 33 §-fu 33 a w brzmieniu „W razie przymusowej kontumacji zarządzonej przez Władze sanitarne, może Kasa na zasadzie art. 88 ustawy udzielić pomocy pieniężnej do wysokości zasiłku chorobowego — tylko tym członkom, którzy wskutek kontumacji pozbawieni są środków utrzymania z powodu utraconego zarobku.

Kasa natomiast niema obowiązku udzielania pomocy pieniężnej tym członkom, którzy przez czas kontumacji otrzymują całkowite pobory wzgl. całkowite utrzymanie w zakładach na ten cel przeznaczonych“.

4) uzupełnienie § 61 i 62 przez dodanie miesięcznych obliczeń składek,

5) skreślenie ustępu 2-go § 70 od słów „Kasa może.....“

6) nadanie nowego brzmienia § 71 a mianowicie „Wymierzone przez Kasę składki należy uiścić najpóźniej w ciągu dni 14-tu od dnia doręczenia listy płatniczej, względnie zawiadomienia przez Kasę o dokonanym wymiarze składek. Jeżeli składki wymierza się za okres krótszy niż miesiąc, termin płatności wynosi 7 dni“.

7) Nadanie w § 76 po słowach „zaległych składek ubezpieczeniowych“ słów „o ile zaległość wynosi więcej niż 12·50 zł.“.

Zmiany powyższe obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Złoczowie od dnia 1 marca 1929 r.

Dyrektor: **Dr. Szkodziński.**

137

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy dozorców domów miasta Tarnopola.

Na podstawie ustawy z dnia 16 maja 1922 r. w przedmiocie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 324) oraz Reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 sierpnia 1928 Nr. 7049 GIP/4535/Pr. Gab. Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie Przewodniczącego Michała Jabłońskiego, Inspektora Pracy 47 Obwodu, jako Delegata Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, D-ra Wilhelma Rubińskiego, Sędziego Sądu Okręgowego w Tarnopolu, jako Delegata Ministerstwa Sprawiedliwości, oraz Jana Kurzeji, Referendarza Starostwa w Tarnopolu, jako Delegata Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, na posiedzeniu w dniu 27 października 1928 r. w Inspektoracie Pracy 47 Obwodu w Tarnopolu

w sprawie warunków pracy i płacy dozorców domów miasta Tarnopola, po wysłuchaniu opinji reprezentantów właścicieli nieruchomości miejskich i dozorców domów orzekła:

Zasady ogólne.

§ 1. Orzeczenie niniejsze obowiązuje od 1 września 1928 do dnia 31 sierpnia 1929 r.

§ 2. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości miejskich w Tarnopolu, z drugiej strony, zatrudnionych przez nich dozorców domów.

§ 3. Za dozorcę domu uważa się osobę bez względu na płeć z wyłączeniem małoletnich, której właściciel lub zarządca domu poruczył wykonywanie czynności wymienionych w paragrafie 4-tym niniejszego orzeczenia.

Wszystkie czynności, związane ze stanowiskiem dozorcy domu, może wykonywać sam dozorca, albo też zdolni do tych czynności członkowie jego najbliższej we wspólnem gospodarstwie z nim żyjącej, rodziny.

§ 4. Do obowiązków dozorcy domu należy:

a) Utrzymywanie czystości we wnętrzu domu, a więc we wszystkich korytarzach łącznie z korytarzami na strychu i w piwnicy, w klatce schodowej, na gankach, na podwórzu, w zbiorowych miejscach ustępowych i t. d. z wyjątkiem miejsc zamkniętych, oddanych do użytku lokatorów. Miejsca te winien dozorca codziennie zamiatać, raz na tydzień, o ile się do tego nadają, obmywać, a ponadto w miarę zachodzącej potrzeby w miejscach tych obmiatać ściany i czyścić okna, zaś w podwórzu wymiatać śnieg i wyrąbywać lód w porze zimowej,

b) Świecenie i czyszczenie lamp w korytarzach i na schodach,

c) Zamykanie bram na noc i otwieranie ich na żądanie mieszkańców domu,

d) Wynoszenie bieżących ilości zebranych z całego domu śmieci, przed dom, celem zabrania tych śmieci, tudzież wsypywanie ich do zajeżdżających wozów,

e) Wyrębywanie lodu, zmiatanie śniegu z chodnika ulicznego przed domem, oraz przylegającego doń rynzalu, tudzież skrapianie i czyszczenie chodnika i rynzalu oraz utrzymywanie porządku na przestrzeni aż do połowy szerokości ulicy przed domem,

f) Czuwanie nad używalnością domowych urządzeń do gaszenia pożaru,

g) Puszczanie w ruch i wstrzymywanie ruchu domowych urządzeń do pompowania wody i dozór nad temi urządzeniami, za odrębnem wynagrodzeniem,

h) Wykonywanie drobnych naprawek, odnośnie do wszystkich powyżej wyliczonych części realności i przedmiotów, o ile naprawki te nie wymagają specjalnego uzdolnienia, lub szczególnego nakładu pracy,

i) Doręczanie lokatorom pism, w myśl polecenia w myśl polecenia właściciela domu lub jego zastępcy, i wykonywanie posyłek, jakie w interesie zarządu domem właściciel, względnie zarządca domu poruczy dozorcy,

j) Wogóle dbanie o porządek, czystość i spokój w domu, jak niemniej o dobro realności i przedmiotów, powierzonych jego dozorowi.

§ 5. Wszelkie przybory, potrzebne do wykonywania robót w paragrafie 4-tym wyszczególnionych. jak: miotły, ścierki, rydle, wiaderka, konewki, ciepłą wodę, sodę, mydło i t. p., dostarcza właściciel domu, a przechowuje je dozorca domu w miejscu, wskazanem przez właściciela, jednak poza mieszkaniem dozorcy.

§ 6. Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 394), rozszerzonej ustawą z 23 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 53) i ustawy z dnia 16 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 324) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych.

Indywidualne umowy o pracę, zawierające warunki dla dozorcy mniej korzystne, niż warunki niniejszego Orzeczenia, ulegają zastąpieniu na mocy wyżej cytowanych ustaw warunkami, określonemi niniejszem Orzeczeniem.

§ 7. W razie indywidualnych lub zbiorowych zatargów, powstałych na tle niniejszego Orzeczenia pomiędzy właścicielami realności a dozorcami domów, właścicielowi nie wolno zrywać umowy służbowej i wydalać dozorcy, dozorca zaś nie może przerywać pracy, aż do czasu załatwienia zatargu przez właściwą władzę.

Warunki wynagrodzenia.

§ 8. Tytułem wynagrodzenia za wykonywanie obowiązków w § 4 tym wymienionych, otrzymuje dozorca bezpłatne, nadające się na ten cel mieszkanie i płacę miesięczną, wynoszącą:

a) w domach parterowych 12 zł. 50 gr. miesięcznie,

b) w domach 1-piętrowych 18 zł. 20 gr. miesięcznie,

c) w domach 2-piętrowych 27 zł. 00 gr. miesięcznie,

d) w domach 3-piętrowych 39 zł. 20 gr. miesięcznie.

§ 9. Jeżeli w domu znajduje się restauracja, kawiarnia, wyszynk lub cukiernia, dozorca otrzymuje 20% dodatek do ustalonego miesięcznego wynagrodzenia, o ile zaś dom służy jako dom zajezdny, dodatek ten wynosi 30% miesięcznego wynagrodzenia, ustalonego w § 8-ym.

§ 10. Jako jednostkę domową uważa się budynek, oznaczony jednym numerem orjentacyjnym, o jednej klatce wchodowej i jednej klatce schodowej. Jeżeli dom ma więcej klatek schodowych, dozorca otrzymuje dodatkowo za każdą klatkę schodową 20% zasadniczego wynagrodzenia, ustalonego w § 8-ym. Podwyżka ta jednak nie odnosi się do tylnej klatki sahodowej, przeznaczonej dla służby, a nie prowadzącej do mieszkań w oficynie.

§ 11. Ilość pięter oblicza się wedle głównego frontu, a mezzanin uważa się tylko w tym wypadku za piętro, gdy się go używa na cele mieszkalne.

§ 12. W razie wykonywania obowiązków w dwóch lub więcej domach, płace sumuje się stosownie do ilości i wysokości domów.

§ 13. Wynagrodzenie ustalone w §§ 8, 9 i 10 płaci właściciel realności miesięcznie z dołu.

§ 14. Klucz od bramy ma posiadać oprócz właściciela domu zasadniczo tylko dozorca domu, a za każde otwieranie bramy w porze nocnej może dozorca żądać do godziny 12-ej w nocy 20 gr., a po godzinie 12-ej 30 gr.

Wyjątkowo może właściciel realności oddać lokatorowi klucz od bramy do wyłącznego jego i jego domowników użytku, ale tylko za wiedzą dozorcy domu, który może od otrzymującego klucz lokatora żądać opłaty po 2 zł. miesięcznie.

Dozorca domu nie ma prawa oddawać klucza do bramy lokatorom bez wiedzy i zezwolenia właściciela realności, pod zagrożeniem rozwiązania stosunku służbowego.

§ 15. Do wykonywania czynności i robót nieobjętych„ § 4 i do posług domowych nie jest dozorca obowiązany. Może jednak wykonywać za osobnem, w każdem wypadku umówionem wynagrodzeniem, nie wolno mu atoli przeszkadzać w wykonywaniu tych obowiązków innym osobom, którym czynności te, roboty i posługi zostały poruczone.

Mieszkania dozorców.

§ 16, Dozorcy domu należy się bezpłatne mieszkanie o powierzchni przynajmniej 20 m², położone na parterze, możliwie blisko bramy, z piwnicą i prawem używania strychu do suszenia bielizny w tym samym domu.

Przy wznoszeniu nowych budynków należy budować mieszkania dozorców przy bramie.

Izby mieszkalne winny być wybielone, ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach. W oknach szyby mają być całe. Podłogi mają być drewniane, a piece zdolne do użytku. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem, a tam, gdzie dachy są popsute, mają być natychmiast naprawione. Dozorcy obowiązani są utrzymywać mieszkania w należytym porządku. Trzymanie inwentarza żywego w mieszkaniu jest stanowczo wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody właścicieli, którym przy wprowadzaniu się ma być zameldowany skład rodziny dozorcy.

Czas trwania i rozwiązania stosunku służbowego.

§ 17. Rozwiązanie stosunku służbowego może nastąpć za 6-ciomiesięcznem wypowiedzeniem przez jedną ze stron z dniem 1-ym każdego miesiąca.

Stosunek służbowy może być bezzwłocznie rozwiązany przez jedną ze stron z następujących powodów:

I. Przez właściciela realności:

1) Jeżeli dozorca lub mieszkający z nim członek rodziny dopuścił się czynu karygodnego przeciwko życiu, zdrowiu, moralności lub majątkowi właściciela realności, a czyn ten zdolny jest spowodować utratę zaufania do niego jako dozorcy;

2) Jeżeli dozorca przez grube niedbalstwo wyrządził szkodę domowi lub właścicielowi domu, albo stale zaniedbuje swe obowiązki;

3) Jeżeli dozorca lub mieszkający z nim członek rodziny zachowuje się wobec właściciela domu, jego zastępcy lub lokatorów w sposób wysoce niewłaściwy;

4) Jeżeli Magistrat wyda polecenie usunięcia dozorcy z powodu zaniedbywania przez niego obowiązków;

5) Jeżeli dozorca oddaje się pijaństwu;

6) Jeżeli dozorca nieustrożnie obchodzi się ze światłem;

7) Jeżeli dozorca utrzymuje dom nierządu lub przetrzymuje prostytutki;

8) Jeżeli dozorca przetrzymuje skradzione rzeczy;

9) Jeżeli dozorca bez zgody właściciela przyjmuje do swego mieszkania sublokatorów.

II. Przez dozorcę domu:

1) Jeżeli dozorca bez widocznej szkody dla swego zdrowia nie może pełnić obowiązków;

2) Jeżeli właściciel domu dopuszcza się czynnej zniewagi lub ciężkiej obrazy czci względem dozorcy lub członków jego rodziny;

3) Jeżeli właściciel domu, jego zastępca lub krewny usiłuje nakłonić dozorcę lub członków jego rodziny do czynów niemoralnych lub przeciwnych prawu;

4) Jeżeli właściciel domu bezprawnie zatrzymuje dozorcy należną zapłatę, ogranicza go w posiadaniu oddanego mu mieszkania lub narusza inne, istotne postanowienia niniejszego Orzeczenia.

Postępowanie na wypadek żądania jednej ze stron rozwiązania stosunku służbowego.

§ 18. Strona żądająca rozwiązania stosunku służbowego wnosi pisemny wniosek w podwójnym egzemplarzu do Komisji rozjemczej przez Inspektorat Pracy 47 Obwodu w Tarnopolu, lub do Sądu, według kompetencji. Inspektorat Pracy po otrzymaniu wniosku przesyła jeden jego egzemplarz stronie przeciwnej z klauzulą, że może ona wnieść swe zarzuty do dni 14.

W razie wniesienia zarzutów, Inspektorat Pracy przekazuje sprawę do rozpatrzenia Komisji Rozjemczej, która wyda orzeczenie o dopuszczalności rozwiązania stosunkn służbowego.

Na wypadek niewniesienia zarzutów, wniosek staje się prawomocnym i zastępuje orzeczenie Komisji Rozjemczej.

Ubezpieczenie.

§ 19. Dozorca, o ile nie jest ubezpieczony w Kasie Chorych z powodu zatrudnienia głównego, winien być ubezpieczony z tytułu obowiązków dozorcy. To samo odnosi się do dozorczyni wdowy, o ile sama spełnia obowiązki dozorcy domu.

§ 20. Zatargi wynikłe na tle niedotrzymania warunków niniejszego Orzeczenia, dotyczące warunków pracy i płacy, rozstrzyga Komisja Rozjemcza w składzie, przewidzianym ustawą z 1 VIII 1919 r. (Dz, U. R. P. Nr. 65, poz. 394) rozszerzoną ustawa z dnia 23 I 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 53).

Tarnopol, dnia 27 października 1928.

Z ramienia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, jako Przewodniczący:

(—) **M. Jabłoński,** Inspektor Pracy,

Z ramienia Ministerstwa Sprawiedliwości:

(—) **Dr. Wilhelm Rubiński,** Sędzia Sądu Okręgowego.

Z ramienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

(—) **Jan Kurzeja,** Referendarz.

138

Obwieszczenie

Starostwa powiatowego w Tarnopolu z dnia 5 marca 1929 r. L. 9006/29/3 w sprawie wywłaszczenia gruntów w gminie kat. Szlachcińce na cele budowy zasłon odśnieżnych na lokalnej linji kolejowej Tarnopol-Zbaraż.

Dyrekcja Kolei Państwowych we Lwowie odniosła się pismem z dnia 4 lutego 1929 r. Nr. Dz. 5986/VIII/29 do Starostwa powiatowego w Tarnopolu z żądaniem zajęcia drogą wywłaszczenia gruntów, położonych w gminie katastr. Szlachcińce na cele budowy zasłon odśnieżnych na lokalnej linji kolejowej Tarnopol-Zbaraż, ponieważ sprawa wykupna gruntów w drodze dobrowolnej umowy nie doszła z powodu odmowy sprzedaży do skutku.

W związku z powyższem podaję do powszechnej wiadomości, że zarządzam na zasadzie § 21 ustawy z dnia 18 lutego 1878 r., Dz. p. p. Nr. 30 rozprawę wywłaszczeniową w dniach **26 i 27 marca 1929 r.** o godzinie 10-tej przedpołudniem w Urzędzię gminnym w Szlachcińcach.

Odnośne plany wykupna gruntów, wykazy zapotrzebowanych gruntów i wykazy właścicieli gruntów będą w myśl § 14 cytowanej ustawy wywłaszczeniowej wyłożone w Urzędzie gminnym w Szlachcińcach przez 14 dni t. j. w czasie od dnia 12 marca 1929 r. do dnia 25 marca 1929 r.

Ewentualne zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu należy wnosić pisemnie lub ustnie w powyższym czasokresie do Starostwa powiatowego w Tarnopolu najpóźniej zaś w czasie rozprawy wywłaszczeniowej.

Starosta powiatowy: w z. **Woroszyński.**

139

Obwieszczenie

Starostwa powiatowego w Tarnopolu z dnia 5 marca 1929 r. L. 3379/3 w sprawie wywłaszczenia gruntów gminy kat. Stechnikowce pod budowę zasłon odśnieżnych na lokalnej linji kolejowej Tarnopol-Zbaraż.

Dyrekcja Koleji Państwowych we Lwowie odniosła się pismem z 10 stycznia 1929 r. Nr. 73991/VIII/28 do Starostwa powiatowego w Tarnopolu z żądaniem zajęcia drogą wywłaszczenia gruntów, położonych w gminie kat. Stechnikowce, na cele budowy zasłon odśnieżnych na lokalnej linji kolejowej Tarnopol-Zbaraż, ponieważ sprawą wykupna tych gruntów w drodze dobrowolnej umowy nie doszła do skutku z powodu odmowy sprzedaży.

W związku z powyższem podaję do powszechnej wiadomości, że zarządzam na zasadzie § 21 ustawy z dnia 18 lutego 1878 r. Dz. p. p. Nr. 30 rozprawę wywłaszczeniową, która odbędzie się w dniach **28 i 29 marca 1929 r.** w godzinach 10 przedpołudniem w Urzędzie gminnym w Stechnikowcach.

Odnośne plany wykupna gruntów. wykazy gruntów i wykazy właścicieii będą w myśl § 14 cytowanej wyżej ustawy wywłaszczeniowej wyłożone w Urzędzie gminnym w Stechnikowcach przez 14 dni tj. w czasie od dnia 14 marca 1929 r. do dnia 27 marca 1929 r.

Ewentualne zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu należy wnosić pisemnie lub ustnie w powyższym czasokresie do Starostwa powiatowego w Tarnopolu, najpóźniej zaś w czasie rozprawy wywłaszczeniowej.

Starosta powiatowy: w z. **Woroszyński.**

140

Najwyższy Trybunał Administracyjny.

L. Rej. 5106/26.

Wyroki N. T. A. w sprawach ubezpieczeń na wypadek choroby.

Zasada prawna.

Okoliczność, że pracodawca jest osobą prawną, jest bez prawnego znaczenia dla dopuszczalności nałożenia nań przez Zarząd Kasy Chorych kary pieniężnej przewidzianej w art. 16 ustawy z dnia 19 V. 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272 o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Wyrok z dnia 8 lutego 1928 r. L. Rej. 5106/26.

Powiatowa Kasa Chorych w Drohobyczu na orzeczenie Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w przedmiocie kar pieniężnych na pracodawców z art. 16 ustawy z 19 maja 1920 r. Dz. U. R. P. Poz. 272.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w składzie Przewodniczącego Prezesa Dr. Moraczewskiego i Sędziów Dr. Rappego, Dr. Bernaczka, Dr. Rybarzewskiego, Dr. Cwojdzińskiego, tudzież przy udziale członka Sekretarjatu Prawniczego, jako protokolanta Dąbrowskiego, w sprawie skargi Powiatowej Kasy Chorych w Drohobyczu na orzeczenie Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie z dnia 23 VII. 1926 r. L. OS. 8767/26 w przedmiocie kar pieniężnych na pracodawców z art. 16 ustawy z 19 maja 1920 r. Dz. U. poz. 272 po przeprowadzonej dnia 8 lutego 1928 r. rozprawie, a po wysłuchaniu sprawozdania sędziego referenta, jakoteż wywodów zastępcy skargi adwokata Dr. Rudolfa Skibińskiego, — uchyla zaskarżone orzeczenie jako niezgodne z ustawą i zarządza zwrot wniesionej opłaty.

P o w o d y:

Orzeczeniem z dnia 23 kwietnia 1925 r. nałożył Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Drohobyczu na Towarzystwo Naftowe „Limanowa“ w Borysławiu obowiązek uiszczenia za niezgłoszonego w porę do ubezpieczenia pracownika ustawowej opłaty w sumie 42·50 zł. oraz na zasadzie art. 16 ustawy z dnia 19 maja

1920 r. Dz. p. 272 obowiązek zapłacenia dwukrotnej kwoty tej opłaty 85 zł.

Na skutek rekursu Towarzystwa „Limanowa“ Starostwo w Drohobyczu orzeczeniem z 7 listopada 1925 r. zniżyło „wymiar karny“ do połowy t. j. do 42·50 zł., a Województwo Lwowskie, załatwiając wniesiony przeciwko temu rekurs Kasy Chorych, orzeczeniem z 23 lipca 1926 r. L. OS. 8767 zniosło nałożoną grzywnę, gdyż w myśl obowiązujących przepisów karno-administracyjnych wymierzanie kar jest dopuszczalne jedynie odnośnie do osób fizycznych, a nie prawnych.

Na to orzeczenie wniósł Zarząd Pow. Kasy Chorych w Drohobyczu skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który rozważył co następuje:

Orzeczenie Zarządu Pow, Kasy Chorych w Drohobyczu z 23 kwietnia 1925 r. opiera się w części uchylonej zaskarżonem orzeczeniem na art. 16 ustawy z 19 maja 1920 Dz. u. p. 272 o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby. Artykuł ten postanawia, że od pracodawców, którzy nie zgłoszą podlegającego ubezpieczeniu w ciągu 3 dni ewentualnie 5 od dnia przyjęcia do pracy, Zarząd Kasy ściąga przypadające składki, oraz, że prócz tego Zarząd Kasy ma prawo nałożyć na pracodawcę obowiązek zapłacenia 1 lub 5-cio krotnej kwoty zaległych składek.

Nałożenie na pracodawcę tego obowiązku nazywa wprawdzie ustawa w art. 76 p. c. „karą pieniężną na pracodawców“ i stanowi, że w sprawie tych kar pieniężnych orzeka Zarząd Kasy w I. instancji. Należy jednak stwierdzić, że powołana ustawa w części XI. zatytułowanej „Przepisy karne“ przewiduje art. 95 ponadto kary pieniężne za niezawiadomienie Kasy przez pracodawcę w ustawowym terminie o przyjęciu pracowników „w razie umyślnego wykroczenia“ i „w razie niedbalstwa“ i przekazuje orzecznictwo w tych sprawach Urzędowi Ubezpieczeń na wniosek Zarządu Kasy.

Z postanowienia art. 16 cytowanej ustawy wynika, że Zarząd Kasy ma prawo według swego uznania nakładać na wszystkich pracodawców bez wyjątku, którzy nie zgłosili pracowników do Kasy Chorych w ustawowym terminie, obowiązek zapłacenia 1 do 5-cio krotnej kwoty zaległych składek, że zatem nałożenie przez Zarząd Kasy na pracodawcę tego obowiązku uzależnione jest jedynie od faktu niezgłoszenia podlegającego ubezpieczeniu pracownika w ustawowym terminie, nie zaś, jak tego wymaga art. 95 ustawy dla kar tam wymienionych od ustalenia winy względnie złej woli lub niedbalstwa ze strony pracodawcy, wobec czego okoliczność, że pracodawca jest osobą prawną, jest bez prawnego znaczenia dla dopuszczalności nałożenia na pracodawcę „podwyżki składek“ przewidzianej w art. 16 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. Dz. u. p. 272.

Zaskarżone orzeczenie jest zatem, jak to skarga słusznie zarzuca, sprzecznie z jedynie miarodajnem w niniejszym wypadku postanowieniem art. 16 cytowanej ustawy z 19 maja 1920 r. i należało je uchylić jako niezgodne z ustawą.

Zwrot wniesionej opłaty skarżącemu opiera się na postanowieniu art. 26 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Warszawa, dnia 8 lutego 1928 r.

(—) Dr. Moraczewski, (—) Dr. Rappe, (—) Dr. Bernaczyk, (—) Dr. Rybarzewski, (—) Dr. Cwojdziński.

Najwyższy Trybunał Administracyjny.

L. Rej. 837/26.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w składzie Przewodniczącego Sędziego Dr. Rappego i Sędziów: Dr. Dunikowskiego, Dr. Bernaczka, Zabickiego, Dr. Rybarzewskiego, tudzież przy udziale członka Sekretarjatu Prawniczego, jako protokólanta, Dąbrowskiego, w sprawie skargi Sklepu Kółka Rolniczego w Kańczudze i Związku Rewizyjnego Spółdzielni Kółek Rolniczych w Krakowie na orzeczenie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 listopada 1925 r. L. 526/VIII/25 w przedmiocie obowiązku ubezpieczenia od wypadków, po przeprowadzonej dnia 13 kwietnia 1928 r. rozprawie, a to po wysłuchaniu sprawozdania sędziego referenta, jako też wywodów zastępcy skargi adwokata Dr. Emila Breitera i zastępcy władzy pozwanej Wacława Brunera, referendarza w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej — skargę, o ile ona została wniesiona przez Sklep Kółka Rolniczego, oddala jako nieuzasadnioną, o ile zaś wniesiona została przez Związek Rewizyjny Spółdzielny Kółek Rolniczych — pozostawia bez rozpoznania, a zarazem podwyższa opłatę zasadniczą o sześć złotych, które znajdują pokrycie w złożonej kaucji.

P o w o d y.

Zakład ubezpieczenia od wypadków we Lwowie pismem z 11 kwietnia 1924 r. zawiadomił Kółko Rolnicze w Kańczudze, że z powodu zatrudnienia robotników przy przedsiębiorstwie handlowem uznał to przedsiębiorstwo na mocy ustawy o ubezpieczeniu od wypadków w brzmieniu, ustalonem ustawą z 7 lipca 1921 r. Dz. U. Nr. 65 za podlegające obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków.

Rekursu, jaki na powyższe orzeczenie wniósł Sklep Kółka Rolniczego w Kańczudze — Spółdzielnia ogr. odp., Urząd Wojewódzki we Lwowie decyzją z 8 października 1924 r. L. 8039/VIII nie uwzględnił i zatwierdził wspomniane orzeczenie jako uzasadnione między innemi w postanowieniach §§ 1 i 18 ustawy z 28 grudnia 1887 r. L. 1 austr. Dz. u. z. 1888 w brzmieniu, ustalonem ustawą z 7 lipca 1921 r. Dz. U. Nr. 65 oraz §-u 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 19 grudnia 1921 r. poz. 27 Dz. U. z 1922 r.

Dalszego rekursu Sklepu Kółka Rolniczego Ministwo Pracy i Opieki Społecznej nie uwzględniło orzeczeniem z 7 grudnia 1925 r. L. OS. 16249.

Na to ostatnie orzeczenie wniósł rekurent skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, a do sporu po stronie skarżącej przystąpił Związek Rewizyjny Spółdzielni Kółek Rolniczych w Krakowie.

Rozpatrując skargę Najwyższy Trybunał Administracyjny rozważył, co następuje:

Władza pozwana w motywach do zaskarżonego orzeczenia podniosła, że w myśl § 1 ustawy z 28 grudnia 1887 r. austr. Dz. u. p. Nr. 1 z 1888 w brzmieniu, ustalonem ustawą z 7 lipca 1921 r. Dz. U. poz. 413, obowiązkowi ubezpieczenia podlegają między innemi wszelkie przedsiębiorstwa przemysłowe, oraz wszelkie „zakłady prowadzone w sposób przemysłowy". Jak władza pozwana zaznacza, z wyodrębnienia dwóch ostatnio wymienionych grup wynika, iż dla stwierdzenia obowiązku ubezpieczenia przedsiębiorstwa obojętnem jest, czy posiada ono jakiekolwiek urządzenia mechaniczne względnie motory, natomiast ważnem jest, czy przedsiębiorstwo to posiada cechy przedsiębiorstwa przemysłowego względnie przedsiębiorstwa prowadzonego w sposób przemysłowy, t j. czy dane przedsiębiorstwo prowadzone jest w celach osiągnięcia zysku, chociażby ono nawet przemysłowem według ustawy przemysłowej nie było.

To zapatrywanie władzy pozwanej jest słuszne. Jak to już bowiem Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku z 7 grudnia 1927 r. L. Rej. 1132 z 1925 r. orzekł i wywiódł. do istoty pojęcia przemysłu w znaczeniu powszechnie używanem należy zamiar zysku, zatem czynnik ten uważać należy za istotny. Nie inaczej też interpretuje powyższy przepis ustawy rozporządzenie wykonawcze z 19 grudnia 1921 r. Dz. U. poz 27 z 1922 r., o ile rozporządzenie to w § 5 nakłada obowiązek ubezpieczenia od wypadków na wszelkie przedsiębiorstwa, prowadzone „samoistnie, ciągle i celem osiągnięcia zysków". Wobec tego zarzut skargi, jakoby przytoczony przepis rozporządzenia z 19 grudnia 1921 r. przekraczał upoważnienie dane Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej ustawą o ubezpieczeniu od wypadków nie jest uzasadniony.

W odniesieniu do niniejszego wypadku strona skarżąca twierdzi, że będąc Stowarzyszeniem Spółdzielczem, nie jest przedsiębiorstwem zysk obliczonem, ma bowiem na celu podniesienie gospodarstwa członków przez oszczędzenie im wydatków związanych z opłacaniem pośredników prywatnych i przez lepsze zaspakajanie ich potrzeb, a zdaniem skarżącej strony nie zmienia postaci rzeczy okoliczność, iż zadaniem statutowem Spółdzielni, jako organizacji małych rolników, jest obok dostarczania członkom artykułów konsumcyjnych także pomaganie im w zbycie ich produktów rolnych.

Rozpatrując powyższą kwestję, przedewszystkiem zaznaczyć należy, że decydującem jest nie to, czy skarżący sklep Kółka Rolniczego osięga w rzeczywistości zyski, lecz to, czy celem jego działalności jest zysk, t. j. nadwyżka dochodów.

Według § 2 załączonego do skargi statutu sklepu Kółka Rolniczego w Kańczudze Stowarzyszenie to ma na celu podniesienie gospodarstwa swych członków a) przez wspólne nabywanie i dostarczanie artykułów, potrzebnych członkom do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego; b) przez produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego; c) przez wspólne spieniężenie produktów rolnych i wyrobów swych członków.

W myśl dalszych postanowień statutu każdy członek musi mieć conajmniej jeden udział (§ 9), a od kwot wpłaconych na udziały wypłaca Stowarzyszenie dywidendę w wysokości ustanowionej corocznie z czystego zysku (§§ 10 i 39); w związku z tem rozdział IX statutu normuje rozdział zysków i strat.

Z przytoczonych postanowień statutowych wynika, że celem Stowarzyszenia, aczkolwiek nie wyłącznie, ale narówni z dwoma innemi, pod a) i b) §-fu 2 statutu wymienionemi celami jest przysporzenie członkom nadwyżki majątkowej przez sprzedaż także osobom trzecim produktów wytwarzanych przez członków. Ponieważ ta część działalności Stowarzyszenia nie przedstawia w stosunku do reszty działalności celu ubocznego, lecz jest wedle statutu celem współrzędnym z innymi dwoma wyżej wymienionemi celami a więc również głównym celem Stowarzyszenia, przeto Stowarzyszenie to posiada charakter zakładu zarobkowego, gdyż odnośnie do dotyczącej części działalności zmierza niewątpliwie do przysporzenia korzyści majątkowych swym członkom.

Kierując się powyższemi rozważaniami, Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał, że pociągnięcie skarżącego Stowarzyszenia do obowiązku ubezpieczenia od wypadków swych pracowników nie stanowi naruszenia przytoczonej wyżej ustawy o ubezpieczeniu robotników od wypadków, a wobec tego oddalił skargę, jako nieuzasadnioną.

O ile do skargi niniejszej przystąpił w charakterze współskarżącego Związek Rewizyjny Spółdzielni Kółek Rolniczych w Krakowie, Najwyższy Trybunał Administracyjny pozostawił ją na zasadzie art. 14 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym bez rozpoznania, a to z powodu niezłożenia w całości opłat, przewidzianych w ustawie z 22 września 1922 r. Dz. U. poz. 800.

Zarządzenie co do kaucji opiera się na art. 3 ustawy z 22 września 1922 r. Dz. U. poz. 800 w związku z art. 15 ustawy z 25 marca 1926 r. Dz. U. poz. 237.

Warszawa, dnia 13 kwietnia 1928 r.

(—) Dr. Rappe, (—) Dr. Dunikowski, (—) Dr. Bernaczek, (—) Zabicki, (—) Dr. Rybarzewski.

141

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 28 lutego 1929 r.

1. Nosacizna — (Malleus)

Pow. Złoczów: Remizowce, Usznia,
„ Podhajce: Litwinów, Horożanka, Zastawie,
„ Tarnopol: Nastasów.

2. Wąglik — (Anthrax)

Pow. Kopyczyńce: Mszaniec,
„ Zborów: Cecowa.

3. Szelestnica — (Gangraena emphysematosa)

Pow. Podhajce: Horożanka, Rudniki.

4. Wścieklizna — (Rabies)

Pow. Brody: Folwarki małe, Gaje smoleńskie,
„ Kopyczyńce: Chorostków, Olchowczyk,
„ Radziechów: Niemiłów,
„ Trembowla: Strusów,
„ Zbaraż: Hołotki, Toki.

RUCH SŁUŻBOWY.

142

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Naczelnika Wydziału w V st. sł. Dra Ludwika Laniewskiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu;

przeniósł Radcę Wojewódzkiego w VI st. sł. Eugenjusza Strzyżowskiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku.

Wojewoda Tarnopolski zamianował prowizorycznych referendarzy w VIII st. sł. Stanisława Zająca w Starostwie pow. w Kopyczyńcach, Mra Zbigniewa Garlickiego w Starostwie pow. w Kamionce strumiłowej i Mra Tadeusza Bilińskiego w Starostwie pow. Czortkowie referendarzami w VIII st. sł.;

zamianował prowizorycznych kancelistów w XII st. sł. Marję Dorazilową w Starostwie pow. w Kamionce strumiłowej, Jana Groszka w Starostwie pow. w Zborowie. Emila Hornsteina w Starostwie pow. w Skałacie, Czesława Szmigla w Starostwie pow. w Złoczowie, Wincentego Mrozka, Józefa Brożynę i Marję Ropelewską w Starostwie pow. w Tarnopolu, Władysława Wiszczuka w Starostwie pow. w Zbarażu i Tadeusza Jankiewicza w Starostwie pow. w Kopyczyńcach kancelistami w XII st. sł.;

dopuścił Mra praw Franciszka Wernera do służby przygotowawczej dla kandydatów na stanowiska I kategorji w państwowej służbie administracyjnej w charakterze praktykanta z poborami wedle X grupy i przydzielił go do służby w Starostwie powiatowem w Czortkowie.

Etat Ministerstwa Rolnictwa.

Pan Minister Rolnictwa powierzył kontr. referentowi weterynaryjnemu w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Kazimierzowi Waltenbergerowi obowiązki powiatowego lekarza weterynaryjnego przy Starostwie pow. w Zborowie w charakterze pracownika kontraktowego za wynagrodzeniem wedle VII grupy funkcjonarjuszów państwowych,

powierzył kontr. lekarzowi weterynaryjnemd ochrony kordonu granicznego w Husiatynie Eugenjuszowi Dubielowi obowiązki referenta weterynaryjnego przy Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu w charakterze pracownika kontraktowego za wynagrodzeniem wedle VII grupy funkcjonarjuszów państwowych.

Etat Ministerstwa Robót Publicznych.

Pan Minister Robót Publicznyah zamianował z dniem 1 marca 1929 prowizorycznego Radcę budownictwa w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim (Dyrekcji Robót Publicznych) w Tarnopolu inż. Jana Potockiego Radcą budownictwa w VI st. sł.

B. DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Statut

Spółki wodnej dla osuszenia i drenowania gruntów w gminie Trędowacz w powiecie Złoczowskim Województwa Tarnopolskiego.

§ 1. Dla wykonania osuszenia i drenowania gruntów oraz dla utrzymania wykonywanych robót w należytym stanie, zawiązuje się po myśli art. 133 i 167 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 Dz. U. Rzpltěj Nr. 102, poz. 936 na podstawie uchwały większości uczestników Spółka wodna, która nosi nazwę **„Spółka wodna** dla osuszenia i drenowania“ i ma siedzibę w Trędowaczu.

§ 2. Za podstawę wykonania robót służyć ma projekt sporządzony przez „Meljoracje gospodarcze“ Spółdzielnia z ogr. odp. we Lwowie, który preliminuje koszta zamierzonych robót na 60.000 zł.

Władzy Nadzorczej (Starostwu) przysługuje prawo wprowadzenia zmian w tym projekcie.

§ 3. Członkami Spółki są każdorazowi właściciele gruntów, wyszczególnionych w załączonym wykazie. Zobowiązania wypływające z uczestnictwa w Spółce są ciężarem gruntowym i mają do wysokości trzechletniej zaległości pierwszeństwo przed wszystkimi ciężarami gruntowymi bezpośrednio po państwowych podatkach i publicznych daninach, a gasną wtedy tylko, gdy grunt zostanie zgodnie z przepisami ustawy wodnej wydzielony z obszaru Spółki, albo Spółka po spełnieniu swego zadania zostanie rozwiązaną.

Nabywca gruntu włączonego do Spółki, staje się jej członkiem, uzyskuje prawa i bierze na siebie obowiązki z tegoż stosunku wypływające.

§ 4. Członkowie Spółki maja prawo:

a) korzystać ze wspólnych urządzeń Spółki,

b) brać udział w Zarządzie Spółki.

c) korzystać z zasiłków Państwa i Ciał samorządowych, oraz z kredytów na cele Spółki uzyskanych.

§ 5. Do obowiązków członków Spółki należy:

a) brać udział w obradach Spółki i wykonywać prawo wyborcze,

b) uiszczać datki konkurencyjne na pokrycie kosztów i utrzymania robót i stosować się do uchwał tak wydziału, jak i Zgromadzenia Spółki,

c) przyjąć wybór do wydziału Spółki bez żądania wynagrodzenia z wyjątkiem zwrotu wydatków w gotówce.

Udział w ciężarach Spółki oznacza się w myśl rozporządzenia Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 5 lipca 1924 LW. 11970/III ogłoszonego w dzienniku urzędowym województwa Tarnopolskiego z dnia 1 października 1924, Nr. 10 według powierzchni gruntów włączonych do związku Spółki.

§ 6. Organami Spółki są:

a) Zgromadzenie Członków Spółki,

b) Zarząd Spółki,

c) Komisja rewizyjna.

§ 7. Zgromadzenie członków tworzą wszyscy obowiązani do opłacania datków udziałowych właściciele gruntów, włączonych do Spółki.

Przy głosowaniu na Zgromadzeniu członków Spółki wartość głosów poszczególnych członków oblicza się w stosunku powierzchni gruntów włączonych do Spółki.

O ile Spółka liczy więcej niż dwóch członków, to w myśl art. 144 ustawy wodnej żaden członek nie może posiadać więcej niż $^2/_5$ wszystkich głosów.

§ 8. Do ważności uchwał Zgromadzenia członków Spółki potrzebną jest obecność przynajmniej połowy członków, którzy nadto muszą przedstawiać przynajmniej połowę powierzchni gruntów należących do Spółki.

Uchwały zapadają większością głosów, która oblicza się podług powierzchni gruntów należących do członków, którzy biorą udział w Zgromadzeniu.

Jeżeli na wezwanie zarządu Spółki nie zbierze się dostateczny komplet, ma być zwołane do dni ośmiu powtórne Zgromadzenie z tym samym porządkiem dziennym, a uchwały powzięte na tem Zgromadzeniu będą miały moc obowiązującą bez względu na ilość obecnych.

Do powzięcia uchwały rozwiązania Spółki potrzebna jest większość $^2/_3$ głosów.

§ 9. Do zakresu czynności Zgromadzenia członków należy:

a) wybór członków Zarządu i ich zastępców oraz Komisji rewizyjnej,

b) sposób pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,

c) zatwierdzanie przedłożonych przez Zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu,

d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszy Spółki,

e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu Spółki, określonego w art. 2 statutu z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Władzę Nadzorczą,

f) uchwalanie zmian w statucie Spółki,

g) uchwała co do przyłączenia sąsiednich gruntów do Związku Spółki, lub wyłączenia poszczególnych gruntów z tego Związku po myśli art. 163, 164 i 169 ustawy wodnej,

h) uchwalenie rozwiązania Spółki zgodnie z przepisami art. 178 Ustawy Wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów Spółki.

Uchwały Zgromadzenia członków Spółki wymienione w punktach d, e, f, g, h, wymagają do uzyskania prawomocności zatwierdzenia Władzy Nadzorczej.

§ 10. Administrację Spółki sprawuje Zarząd składający się z siedmiu członków i tyluż zastępców, których wybiera Zgromadzenie członków Spółki większością głosów mającą się obliczyć w myśl rozporządzenia T. W. S. powołanego w § 5 według powierzchni gruntów.

§ 11. Badania aktu wyborczego Zarządu Spółki jest rzeczą tego Zarządu i przeciw jego orzeczeniom niema odwołania.

Członkowie Zarządu wybierają z pośród siebie bezwzględną większością głosów podług głów obliczyć się mającą, Przewodniczącego tudzież jego zastępcę.

Wybór Przewodniczącego i jego zastępcy ma być podany do wiadomości Starostwa i wpisany w księgę wodną.

§ 12. Przewodniczący zastępuje Spółkę na zewnątrz, przewodniczy na posiedzeniach Zarządu i Zgromadzenia członków Spółki, jest wykonawcą uchwał i znosi się bezpośrednio z Władzami.

Wszystkie dokumenty, z których wynikają zobowiązania prawne dla Spółki muszą być podpisane przez Przewodniczącego i 2 członków Zarządu, inne zaś pisma podpisuje Przewodniczący. lub członek Wydziału, który go zastępuje.

§ 13. Posiedzenia Zarządu, które się mają odbywać w miarę potrzeby, zwołuje Przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca.

Do ważności uchwał Zarządu potrzebną jest obecność większości członków Zarządu względnie ich zastępców.

§ 14. Do zakresu działania Zarządu należy:

a) wykonywanie uchwał Zgromadzenia członków Spółki,

b) nadzór nad wykonywaniem robót i należytem utrzymaniem wykonanych urządzeń,

c) obliczanie ilości głosów przysługujących poszczególnym członkom Spółki i rozkład kosztów i ciężarów powstałych z tytułu wykonania i utrzymania urządzeń Spółki stosownie do § 15 statutu, oraz ściąganie przypadających na członków należytości,

d) regulowanie rachunków, prowadzenie kasy i księgowości, opracowanie bilansu i budżetu rocznego dla przedłożenia Zgromadzeniu,

e) wyznaczanie członka do komisji rewizyjnej,

f) przedkładanie ksiag, rachunków, umów i t. p. dla kontroli właściwym władzom oraz komisji rewizyjnej Spółki,

g) rejestrowanie zmian zaszłych w posiadaniu gruntów w-ączonych do Spółki i przygotowanie wniosków na Zgromadzenie członków Spółki,

h) zwołanie w razie potrzeby lub na pisemne żądanie 1/3 członków Zgromadzeń członków Spółki, a przynajmniej jeden raz do roku najdalej do końca lutego w celu przedłożenia sprawozdania i rachunków z dokonanych robót i bilansu, preliminarza budżetowego i bilansu, preliminarza budżetowego oraz sprawozdania komisji rewizyjnej,

i) dostarczenie po myśli art. 160 ustawy wodnej Kasie Skarbowej wykazów potrzebnych do ściągnięcia wkładek na umorzenie ewentualnych pożyczek ze Skarbu Państwa, z funduszów Samorządowych lub z publicznego Zakładu kredytowego upoważnionego statutem do udzielania takich pożyczek.

Zarząd przedkłada szczegółowe plany przed rozpoczęciem robót władzy nadzorczej, celem zatwierdzenia i uzyskania w razie potrzeby pozwolenia wodnoprawnego w myśl postanowień ustawy wodnej.

§ 15. Do pokrywania kosztów zawiązania Spółki i wszelkich przedwstępnych czynności tudzież kosztów budowy i utrzymania w należytym stanie urządzń spółkowych obowiązani są członkowie Spółki w stosunku powierzchni gruntów włączonych do Spółki.

§ 16. Członkowie Spółki winni wnosić opłaty do Kasy Spółki w oznaczonym przez Zarząd terminie.

Niestosowanie się do tego uprawnia Zarząd, po bezskutecznem ponownem wezwaniu, do ściągnięcia przymusowego zaległych opłat w drodze administracyjnej, — po myśli art. 159 i 160.

§ 17. Pierwsze Zgromadzenie członków Spółki po jej zawiązaniu zwołuje po myśli art. 223 ustawy wodnej w celu dokonania wyboru Zarządu Władza Nadzorcza (Starostwo).

§ 18. Do kontrolowania urządzeń Spółki oraz dokonywania kontroli działalności Zarządu Spółki, w szczególności badania ksiąg, umów, rachunków, sprawdzania kasy i zamknięć rocznych powołaną jest komisja rewizyjna.

Komisja rewizyjna składa się z 3 członków i 3 zastępców, wybranych przez Zgromadzenie członków Spółki na lat 5 z pomiędzy członków Spółki, oraz z jednego członka Zarządu.

Komisja rewizyjna obowiązana jest kontrołować dwa razy do roku urządzenia Spółki i przynajmniej raz do roku skontrolować całą działalność Zarządu i zdać sprawozdanie z czynności na dorocznem Zgromadzeniu członków.

W czynnościach komisji przy kontroli z działalności Zarządu członek komisji będący równocześnie członkiem Zarządu, niema głosu stanowczego.

O spostrzeżonych nadużyciach komisja obowiązaną jest powiadomić niezwłocznie Przewodniczącego Zarządu oraz Władzę Nadzorczą.

§ 19. O ile Spółka korzysta z pomocy finansowej Państwa lub Ciał samorządowych, to w Zarządzie i w Zgromadzeniu członków Spółki brać będą z mocy art. 140 ustawy wodnej udział przedstawiciele władzy państwowej i samorządowej z prawem sprzeciwu co do uchwał niezgodnych z interesami Państwa, Samorządu lub Spółki.

§ 20. Jeżeli Zarząd Spółki mimo wezwań Władzy nadzorczei zaniedbuje należyte wykonanie, utrzymanie albo naprawę urządzeń Spółki to w myśl art. 149 ust. wodnej może Władza nadzorcza Zarząd usunąć i na koszt Spółki ustanowić komisarza i ciało doradcze złożone z członków Spółki do Zarządu spraw Spółki.

§ 21. Ogłoszenia Zarządu Spółki dotyczące członków Spółki wywieszone być mają u Przewodniczącego Zarządu, Zastępcy Przewodniczącego i u Naczelnika gminy w miejscu do ogłoszeń przeznaczonem, widocznem i dla każdego dostępnem.

Zwołanie Zgromadzenia członków wraz z podaniem terminu i porządku obrad musi być ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania, również na tydzień naprzód obowiązany jest powiadomić pisemnie Przewodniczący Zarządu Władzę Nadzorczą o zwołaniu Zgromadzenia członków z podaniem terminu i porządku obrad.

Ogłoszenia podpisuje Przewodniczący Spółki.

§ 22. Spory w sprawach Spółki mogą być za zgodą stron rozstrzygane przez sąd polubowny.

Sąd polubowny składa się z przewodniczącego i dwu członków jako sędziów. Każda ze stron wyznacza swego sędziego, sędziowie zaś wybierają przewodniczącego sądu polubownego. W razie braku zgody i niedojścia do skutku wyborów, przewodniczącego wyznacza Władza nadzorcza. Protokoły obrad sądu polubownego oraz wyroki są zapisywane w przeznaczonej do tego księdze przechowywanej u Przewodniczącego Spółki i podpisywane przez członków sądu.

Starostwo w Złoczowie.

L. 5101/29.

Niniejszy statut uchwalony i przyjęty na zgromadzeniu uczestników Spółki wodnej odbytem dnia 7 lutego 1929 r. w Trędowaczu, zatwierdza się w całej osnowie na zasadzie art. 222 ustęp 1 w związku z art. 134 ust. 2 pkt. 1 ustawy wodnej z dnia 19/9 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 102 znowelizowanej i ogłoszonej w Nr. 62 poz. 574 Dz. U. Rz. P. z r. 1928.

Złoczów, dnia 28 lutego 1929.

Starosta Powiatowy: **Dr. Dorosz.**

Powiatowa Kasa Chorych w Buczaczu.

L. 3165/28. Buczacz, dnia 27 grudnia 1928.

Obwieszczenie.

Stosownie do ogłoszenia z dnia 23 grudnia 1928 Głównych Komisji wyborczych tak z grupy ubezpieczonych, jakoteż z grupy pracodawców — podaje się do powszechnej wiadomości, że wobec uznania tylko po

jednej ważnej liście kandydatów z każdej grupy zostali wybrani do Rady Powiatowej Kasy Chorych w Buczaczu:

I. Z grupy ubezpieczonych:

1. Ruciński Jan, 2. Kramarczuk Tadeusz, 3. Gadziszewski Władysław, 4. Meerengel Paweł, 5. Piotrowicz Petronela, 6. Balicki Stanisław, 7. Szepelany Stefan, 8. Łabaziewicz Marjan, 9. Skalak Stanisław, 10. Fränkel Chaim, 11. Goldberg Wilhelm, 12. Czajkowski Michał, 13. Bobyk Jan, 14. Weintraub Mendel, 15. Mielnik Józef, 16. Świerszczak Wojciech, 17. Brezwan Kornel, 18. Tatemir Michał, 19. Winnicki Sylwester, 20. Stachel Izak, 21. Stupnicki Michał, 22. Utrat Franciszek. 23. Schapira Mendel, 24. Bobyk Władysław, 25. Lewicki Józef, 26. Druszcz Jan, 27. Maryszewski Ludwik, 28. Ostrowski Michał, 29. Muzyka Andrzej, 30. Spisak Eugenjusz, 31. Morasiewicz Michał, 32. Skotnicka Zofja, 33. Łuciów Józef, 34. Besen Dawid, 35. Smolak Józef, 36. Czernyj Włodzimierz, 37. Seifer Leon, 38. Szczerbaniewicz Wojciech, 39. Ruciński Franciszek. 40. Pendzej Onufry, 41. Mierzwiak Teodor, 42. Lipka Ignacy, 43. Nikołow Michał, 44. Schmidt Alfred, 45. Sternschuss Chune, 46. Dąbrowski Władysław, 47. Kądzielski Bernard, 48. Balicki Jan, 49. Dancewicz Stanisław, 50. Kądzielski Jan, 51. Słobodzian Stefan, 52. Grigiel Marcin, 53. Drattler Filip, 54. Fiałkowski Kazimierz, 55. Chomut Wasyl. 56. Kiziuk Antoni, 57. Kowalski Antoni, 58. Sternberg Zygmunt, 59. Kohut Paweł, 60. Issakower Józef

II. Z grupy pracodawców:

1. Dr. Kozakiewicz Marjan, 2. Dr. Hryniów Michał, 3. Dr. Krammer Leon, 4. Szawłowski Jan, 5. Truszkiewicz Teofil, 6. Dr. Gross Henryk, 7. Prusak Włodzimierz, 8. Gołębski Jan, 9. Inż. Kropiński Jan, 10. Freudenthal Oskar, 11. Bereza Michał, 12. Freund Izak, 13. Warszylewicz Piotr. 14. Ochron Józef, 15. Ebenstein Simon, 16. Dr. Silberschlag Maksymiljan, 17. Czajkowski Gryf Michał, 18. Baran Michał, 19. Neuman Dawid, 20. Eisler Juljan, 21. Sosnowski Antoni, 22. Ruciński Michał, 23. Bilgray Baruch, 24. Kordasiewicz Marjan, 25. Landmann Izrael, 26. Turczański Antoni, 27. ks. Halibej Iwan, 28. Siegmann Beno, 29. Kosturkiewicz Franciszek, 30. Stempler Paul.

Według porządku w jakim kandydaci byli umieszczeni na liście ustala się, że kandydaci z grupy ubezpieczonych od lp. 1—30 włącznie, a z grupy pracodawców od lp. 1—15 włącznie wybrani są **delegatami,** reszta zaś kandydatów z obu list, których nazwiska następują bezpośrednio po ostatnim delegacie wybrani są **jako zastępcy.**

Zarząd Powiatowej Kasy Chorych w Buczaczu:

Jan Krzyżanowski — Kierownik biura.

Dr. Henryk Gross — Przewodniczący.

Komunikat

z rozwoju komunalnych kas oszczędności na obszarze Województwa Tarnopolskiego.

Stan wkładek oszczędności złotowych łącznie z dolarowemi przeliczonemi na złote po kursie 1 dolar = Zł. 8·85 w 15 Kasach Oszczędności zrzeszonych w Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie, a działających na terenie Województwa Tarnopolskiego wynosił z dniem 31-go grudnia 1928 r. Zł. 6.018.017.43 na 16.085 książ. wkładk., w styczniu 1929 złożono Zł. 648.936 81 i wydano 353 książ. wkładk., w styczniu 1929 podjęto Zł. 470.760.24 i ściągnięto 124 książ. wkładk., co daje przyrost Zł. 178.176.57 i 229 książ. wkładk. Stan z dniem 31-go stycznia 1929 r. Zł. 6.196.194.— na 16.314 książ. wkładk.

Unieważnienia dokumentów.

Ziołkowski Cyprjan, emerytowany nauczyciel z Świdowej pow. Czortków unieważnia legitymację emerytalną, wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego, zgubioną dnia 14 sierpnia 1928 na stacji w Tarnowie.

Czercioka Dmytro z Zahajec powiat Podhajce unieważnia zgubioną książeczkę wojskową rocznik 1900/691 wydaną przez P. K. U. w Brzeżanach.

Kordjak Leon z Brzeżan unieważnia zgubiony dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Brzeżanach dnia 21 lipca 1924 Nr. 299.

Marjan Sokołowski, woźny Urzędu Wojewódzkiego (Dyrekcji Robót Publicznych) w Tarnopolu zgubił dnia 2 marca 1929 w Tarnopolu legitymację urzędową, wystawioną przez Dyrekcję Robót Publicznych we Lwowie, którą unieważnia się.

Chaim Kofer w Brodach unieważnia zgubione dowody tożsamości koni S. A. Nr. 17539 i S. A. Nr. 17793.

Stocki Antoni z Niemiłowa pow. Radziechów unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 138372.

L. 533/29.

Ogłoszenie przetargu.

Wydział powiatowy, Powiatowy Zarząd drogowy w Kamionce Str. rozpisuje przetarg publiczny na dostawę tłucznia i kamienia łamanego do konserwacji i budowy dróg powiatowych i wojewódzkich w ilości 2,410 m³ z łomów miejscowych i 3,030 m³ z łomów znajdujących się poza obrębem powiatu.

Warunki dostawy i rozmieszczenia kamienia na poszczególnych drogach są do przejżenia w godzinach urzędowych w Powiatowym Zarządzie Drogowym.

Oferty należycie sporządzone w zapieczętowanych kopertach z napisem „oferta na dostawę tłucznia, dostawca N. N." nadsyłać należy do **25 marca b. r.** do godziny 11 tej przedpołudniem wraz z wadjum 5% sumy oferowanej jakoteż próbką kamienia.

Oferty nieodpowiadające warunkom rozporządzenia Mininisterstwa Robót Publicznych L. III-396/26 lub złożone po upływie wyznaczonego terminu nie będą rozpatrywane.

Komisja przetargowa zastrzega sobie dowolny wybór jakoteż przeprowadzenia dodatkowego przetargu ustnego między wybranymi przez siebie referentami, nadto zastrzega sobie dobrowolny wybór ofert bez względu na wysokość cen oferowanych.

W Kamionce Str., dnia 1 marca 1929 r.

Z WYDZIAŁU POWIATOWEGO

Komisarz rządowy: **Pieniążek**
Starosta powiatowy.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Cena pojedynczego egzemplarza 60 groszy.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.
Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 1 złoty.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.